

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

SEBASTIAN GARCIA FERRO

+ 45

Coproducció Mercat de les Flors

De l'1 al 3 d'abril a les 20:30 h (dg 18 h)

Sala MAC. Preu 12 €

sinopsi

“Els primers 40 anys de la vida ens donen el text, els 30 següents el comentari”, va sentenciar Schopenhauer en els seus *Aforismes sobre l'art de viure*. Actualment, en la nostra societat que prioritza la immediatesa, la vanitat de la constant novetat i delimita la vida útil dels productes per fomentar l'incessant consum, les seves paraules ressonen avui si és possible amb més força encara i adquireixen multitud de noves formes.

Mentre que l'esperança de vida no fa sinó augmentar, cada vegada són més aquells individus que, conscients com són d'estar-se convertint progressivament en obsolets, volen eludir les formes traumàtiques de la maduresa, a mesura que s'acosten inexorablement a la següent edat..., l'última. Unes vides que, sent cada vegada més longeves, semblen disposar de més anys de plenitud i, paradoxalment, també de vellesa.

No obstant això, l'art de transitar per la maduresa és també l'art de contemplar i admirar la bellesa del passar per la vida, l'art d'aprendre a reconèixer la plenitud d'aquesta maduresa a través del que s'adquireix amb l'experiència.

Aquesta aparent contradicció configura el punt de partida d'+ **45**.

Sis experimentats ballarins, representants escènics d'aquesta segona edat, i un cor de figurants no professionals de la segona i tercera edat, que dibuixen un autèntic paisatge humà i vital, ens acompanyen en aquest projecte que, fugint d'apriorismes, uneix la dansa contemporània amb la dansa social i ens permet reflexionar sobre la nostra societat a través del moviment.

presentació

+45 és un projecte de Sebastián García Ferro en el qual participen, com a intèrprets, 6 performers professionals d'entre 45 i 65 anys i 40 intèrprets no professionals d'edats similars.

Es tracta d'una peça de dansa contemporània construïda al voltant de la generació de situacions coreogràfiques, visuals i performàtiques pròpies de l'univers -tant simbòlic com social- del que coneixem com "La segona edat".

marc teòric

Walter Benjamin afirma que la metafísica de la joventut implica una noció de temps situat al per venir i que, per això, la vida s'ofereix a la joventut necessàriament i imprescindiblement com un avenir, com una aventura; mentre que, d'altra banda, la metafísica de la vellesa implica la noció de temps oposada, situada al llindar de la fi, només li queda reviuire la seva vida, és a dir, mantenint una relació amb el temps viscut, amb el temps passat. Per això mateix, resulta peculiar la situació en què es troba la gent de la Segona edat.

Les respostes subjectives davant l'inevitable pas del temps porten a alguns a coquetejar amb la síndrome de Peter Pan, amb la immaduresa, i als altres amb la por a perdre el tren de la vida. La seva única realitat sembla ser, en la majoria dels casos, la realitat que li ofereix el seu món laboral. Perdre'l implicaria situar-se fora d'aquest món, en un univers del sense sentit; mantenir-lo seria acceptar les vies del sil·logisme social que condueixen a una vellesa ja no valorada actualment, a una vellesa sense sentit social. Per tant, col·loca els membres d'aquesta Segona Edat en uns llimbs vital, un espai perillosament suspès i intermedial.

marc dramàtic

En aquesta situació d'espera límbica s'obren dues amenaces d'un relat possible; ambdues conduents a un mateix fi: el sense sentit.

L'edat arbitrària de 65 anys, determinada des del món occidental com el moment de jubilació, és un punt d'inflexió en la vida de les persones i genera diferents tipus de pes sobre la paraula "vellesa". A partir dels 65 es despleguen diferents opcions o mandats culturals, però com a col·lectiu el paper de la vellesa només existeix si apareix com un mercat, si és un cos econòmicament rendible. Si no és així, la vellesa és deplorada, deixant-la viure amb si mateixa, amb el seu passat (que progressivament es va oblidant), i amb el seu futur cada vegada més imminent: la mort.

D'altra banda, també accedeixen a la vellesa, de manera anticipada, aquells que, tenint entre 45 i 60 anys, es queden sense feina. Amb això es veuen inevitablement aïllats, sense ús social, sense espai per a ells, ni per la seva previsible saber.

A partir d'aquests relats, la nostra intenció és reflexionar sobre aquesta disjuntiva, sobre la cruïlla de camins que es creuen en direccions transversals, però que, com en els contes de Lewis Carroll, condueixen a un mateix lloc: els llimbs, l'espai en blanc de l'anonimat. En aquesta cruïlla de camins, els membres de la Segona Edat no busquen respostes, sinó preguntes.

Com evitar convertir-se en éssers invisibles?

Com separem el que vivim en realitat del que imaginem, o del que recordem?

Es pot evitar l'inevitable?

Hi ha alternativa del rol establert pel social?

formalització del projecte

La peça + 45 es concep com una obra escènica que intenta recollir diferents experiències d'espai i vivencialitat: des de l'espai físic i corporal a l'espai biogràfic i mental; l'espai del record al del desig; de l'espai íntim a l'espai públic. Al llarg de l'obra, cada intèrpret anirà ocasionalment acompanyat per diversos figurants, els seus clons imaginaris, el seu propi cor.

La peça reflexiona sobre els laberints de la introspecció, del comentari de la vida (segons l'epígraf de Schopenhauer) i sobre l'inextricable de la intersubjectivitat corporal, de tot allò que també queda entre les persones, entre els cossos. Serà inevitable treballar en tres àmbits a l'una: el de la singularitat, el de les circumstàncies i el de la col·lectivitat.

La dramaturgia en el terreny de l'espacial no només dependrà del treball coreogràfic i compositiu, pròpiament dit, sinó que l'espai apareixerà com un ésser autònom, com una mena de personatge. Hi haurà un espai que generarà un desplaçament del conjunt d'intèrprets. Caldrà esbrinar en quin sentit resulta més pertinent dramàticament parlant.

Com ha estat habitual en els espectacles anteriors de Sebastián García Ferro es conjuguen els diversos llenguatges que solen aparèixer en els mateixos: dansa, música, teatre físic i performance.

procés de creació

La primera etapa, pre-producció, es va estendre des de març a desembre 2015, quan es van formular els propòsits del projecte, d'aconseguir documentació per desenvolupar-lo; es va convocar una audició per seleccionar als 6 intèrprets professionals de 45 a 65 anys, que van ser Beбето Cidra, Guillermo Weickert, Joan Palau, María Martínez Cabeza de Vaca, Isabel Tapias i Olga Alvarez. Aquests es van incorporar al projecte al setembre i, tant de manera individual com en grup, van fer residències de creació.

Per la seva banda els intèrprets no professionals es van seleccionar després de dos mesos d'entrenament en 7 tallers simultanis en què van participar 220 persones amb edats compreses entre 45 i 82 anys. L'octubre 2015 comencen 7 cursos de formació simultanis en dansa contemporània en diversos indrets de Catalunya: Girona, Olot, Sant Boi, Mataró i Barcelona. Aquests tallers estaven dirigits a homes i dones entre 45 i 82 anys, que van participar de forma gratuïta i voluntària fins desembre 2015.

L'experiència dels tallers va ser molt i molt bona, ja que la gent es va apuntar i va participar amb una gran energia i entusiasme. Es va crear un grup de facebook on els participants de diferents tallers de ciutats diferents es comunicaven entre ells i compartien les seves vivències en relació al que estaven vivint. Va ser una etapa del projecte molt especial, i quan va arribar el moment de escollir el grup final es van haver de descartar més de $\frac{3}{4}$ parts dels participants. D'aquest grup de 220 persones es va formar un grup més petit, de 55 persones, que a partir de gener 2016 van començar els assaigs de la peça a L'Estruch de Sabadell durant setembre i novembre de 2015.

L'11 de gener de 2016 s'iniciaren els assajos de +45 al Graner i La Caldera. Els 6 ballarins professionals han tingut un estricte calendari d'assaigs de dilluns a dissabte

durant gener, febrer i març. Els 55 intèrprets no professionals han assajat cada 15 dies durant gener i febrer, i cada dissabte a partir de març fins a l'estrena de la peça al Mercat. El primer assaig col·lectiu va ser el dissabte 16 de gener en La Caldera.

A partir de l'estrena de **+45** s'obrirà un període de gira de la peça entre els municipis que han participat en el procés de creació: Mataró, Olot, Girona i Sant Boi.

El tancament de la primera part del projecte tindrà lloc al Festival Grec el juliol 2016. A partir d'aquí s'obre la gira internacional amb diferents participants (encara per confirmar).

L'objectiu és crear un dispositiu escènic que sigui transferible a altres llocs, amb altres persones i altres vivències, i que permeti generar diversos continguts tant en el procés de recerca com en el resultat escènic final.

fitxa artística

Idea, coreografia **Sebastián García Ferro**

Creació i interpretació **Bebeto Cidra, María Cabeza de Vaca, Isabel Tapias, Guillermo Weickert, Olga Alvarez, Joan Palau i 40 figurants**

Assistència direcció **Marcela Robbio**

Assistència coreogràfica **Anna París**

Dramatúrgia **Ferran Dordal**

Espai escènic i disseny llums **Xesca Salvà**

Fotografia **Tristán Pérez Martín**

Formadors **Daniel Rosado, Gabriela Barberio**

Assessorament escènic **Víctor Molina**

Música original **Sebastián García Ferro**

Veus **Freia Barea**

Arranjaments, clarinets, saxos i flautes **Daniel Slotnik**

Guitarres addicionals, mix i màstering **Santiago García Ferro**

Producció **Marcela Imazio, Marta Baran**

Coproducció Mercat de les Flors, Festival Grec, Festival Sismògraf

Amb la col·laboració La Caldera Les Corts; L'Estruch de Sabadell; Graner

fàbrica de creació; Centre Cívic Barceloneta; Centre Cívic de Can Felipa;

Ajuntament de Mataró; Ajuntament de Sant Boi; Teatre Municipal de

Girona; Fundació Phonos / Universitat Pompeu Fabra

Amb el suport Beca a la creació del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Fundació La Caixa "Art per a la Millora Social 2015"

Agraïments Adrian Porcel de Peralta, Veronica Zampini, Alexis Eupierre, Cristina Riera, Raul Minchinela

biografies

Sebastián García Ferro

Coreògraf, ballarí, perfomer i compositor argentí resident a Barcelona. Dirigeix la seva Compañía de Danza des de 1999 amb la que ha creat 21 peces i ha estat guardonat amb premis com el 1er premi a millor coreografia al Certamen 12maspalomas de 2007. Durant els últims anys ha rebut diversos encàrrecs per a peces de gran format com la Compañía Nacional de Danza Contemporánea de Argentina amb la peça Versus 0.2, la Orquestra Simfònica de Barcelona amb la peça Orquestrat i el Projecte TOTDANSA 2011 i 2012.

També ha compost la música original de més de 44 peces de teatre, dansa i instal·lacions com així també de curtmetratges i programes de TV. Des de sempre ha combinat la creació teatral, coreogràfica i escènica amb la creació de música i disseny de so. Així doncs en les seves peces apareixen amb regularitat la dansa, el teatre físic i visual, el vídeo, el disseny sonor de creacions que s'estenen cap a l'experimentació i la recerca a través de la mescla de disciplines. També s'ha interessat per nous canals de distribució entre els quals figuren els seus llocs en soundcloud i you tube, en aquest últim ha rebut més de 140.000 vistes dels seus vídeos en l'últim any.

Professor de Composició, Dansa Contemporània i Contact Improvisation des de 1997 en diferents estudis de dansa, festivals i escoles de teatre a Argentina, Espanya, Portugal, Suïssa, Àustria, Itàlia, Finlàndia, Regne Unit, França, Holanda, Alemanya, Mèxic, Xipre i Bèlgica en llocs com TanzHaus Nwr (Dusseldorf), K3 (Hamburg), Blue coat (Liverpool), Forum Dansa, C.I.M. (Lisboa), La Caldera, Tragantdansa (Barcelona), Estudi 3 (Madrid), Centre Parraga (Múrcia), etc.

És artista resident del centre de creació La Caldera –Barcelona, col·laborador Artístic de L'Auditori de Barcelona, compositor resident de la fundació de l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya.

Bebeto Cidra

Bebeto Cidra s'inicia en la dansa en diverses companyies professionals de Brasil, on funda la Bebeto Cidra Cia. De Dansa. El 1990 arriba a Barcelona, on passa a formar part del Ballet Contemporani de Barcelona i un any més tard s'incorpora a Lanònima Imperial com a ballarí, professor i auxiliar de direcció i coreografia. Simultàniament forma part de la companyia Els Joglars, impartint classes de preparació física als actors i creant coreografies per als seus espectacles.

Ha realitzat nombroses produccions de dansa i també realitza treballs de vídeodansa.

El 2005 funda de nou la Bebeto Cidra Cia a Barcelona, i des de llavors forma part del Pla de Residència de creadors del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, amb seu a Vic. Dramaturgs com Roger Bernat i Xavier Albertí col·laboren amb la companyia.

Entre els seus nombrosos premis es troben el Premi al coreògraf amb trajectòria de la XVII Festival Coreogràfic de Madrid (2003), el Premi al millor ballarí al Festival Sunzanne Dellal Internacional Dance Competition de Tel Aviv (1994), el primer Premi de Coreografia del VII Festival coreogràfic de Madrid (1993), premi especial del Jurat al Certamen Ricard Moraga de Barcelona (1993) o el premi al millor intèrpret al Festival de Rio de Janeiro (1982).

Com a professor imparteix classes en diferents companyies, escoles i centres de Catalunya, com l'Institut del Teatre de Barcelona (grau mitjà i superior), Escola Anna Maleras, Àrea, Varium, Companyia IT Dansa, Centre de Dansa Ramon Soler, Lanònima Imperial i Els Joglars.

Actualment segueix creant i interpretant les seves pròpies produccions.

Olga Álvarez

Olga Álvarez, ballarina professional des del 2002 amb les companyies Búbulus, Artur Villalba, Las Malqueridas, Didi Dorvillier, Magda Polo i actualment a la companyia Sebastián García Ferro. Actualment col·labora amb Giovanni Scarcella (ex ballarí de Wim Vandekeybus) en una coproducció italo catalana.

És coreògrafa i directora de la companyia LaTaimada des de 2004. És també professora a l'Institut del Teatre, a Àrea, Espai de dansa i creació, a El Timbal i en Tragant Dansa. També ha donat classes a l'Internacional Danseu Festival, al Festival de Dansa Contemporània de Lublin (Polònia) i a la Dantzaz Konpainia.

Guillermo Weickert

Des de 1995 ha treballat com a intèrpret per a companyies de dansa contemporània i de teatre físic com Rubato Tanzcompagnie (Berlín), R.I.P.E. Uk / Marc Rees (Regne Unit), Rui Horta Stage Works (Lisboa), Danat Dansa, Lanònima Imperial, Àngels Margarit / cia Mudances, Erre que erre, General Elèctrica, etc. Com a actor forma part de companyies com National Theatre Wales, UR, Matarile Teatre, Voadora, La Fosa de Sevilla o Centre Andalus de Teatre.

Actualment continua la seva trajectòria com a intèrpret en companyies de dansa com Dame de Pic / Karine Ponties (Brussel·les) i en produccions teatrals com *La Tempestat* (W. Shakespeare) de Voadora Teatre amb direcció de Marta Pazos, per la qual recentment va ser nominat com a millor actor secundari en els premis gallecs del teatre Maria Casares 2015.

Com a coreògraf i director d'escena comença el 2001 a crear treballs caracteritzats per la investigació, la fusió de nous llenguatges escènics i la col·laboració amb artistes de diferents àmbits i disciplines com Vitor Joaquim (música electrònica, Portugal), Alejandro Rojas-Marcos (pianista, Andalusia), Marc Rees (artista de performance i site-specific, Regne Unit), Lia (imatge generativa, Àustria), Anna Jonsson (artista plàstica i performance, Suècia / Sevilla), Anna Ventura (coreògrafa, França), Octavio Iturbe (cineasta, Mèxic), etc.

En 2007 crea en complicidad con El Mandaito Producciones S.L. la Cía. Guillermo Weickert con la que produce y crea algunos de sus trabajos más reconocidos. Ha recibido numerosos premios durante su carrera.

El 2007 crea en complicitat amb El Mandaito Produccions S.L. (Toni Hurtado i Lourdes García) la Cia. Guillermo Weickert amb la qual produeix i crea alguns dels seus treballs més reconeguts. Ha rebut nombrosos premis durant la seva carrera.

Ha dirigit i coreografiat per a companyies com Dialogue Dance (Rússia), Erre que erre (Barcelona), Mercè Boronat (Barcelona), Bikini.Ducc i Producciones Imperdibles i Ramírez & Roba (Sevilla), etc. Alguns dels seus últims treballs com a coreògraf els ha realitzat per a l'espectacle *The Hole* (Madrid) i per a la companyia russa Dialogue Dance, estrenant l'espectacle *Code Unknown* al teatre Plataforma de Moscou.

María Cabeza de Vaca

Ballarina i coreògrafa, des dels seus inicis professionals desenvolupa la seva trajectòria com a intèrpret en companyies de dansa i teatre com Provisional Dansa (Madrid), La Imperdible (Sevilla), La Permanente (Sevilla), Metros (Barcelona), Erre que erre (Barcelona), etc.

El 2001 realitza la seva primera peça de dansa per a la inauguració del Festival Internacional de Dansa d'Itàlica i a partir de llavors continua la seva trajectòria com a creadora.

El seu últim treball en solitari, *Una forma fàcil d'acabar amb tot* (2013), és seleccionat a la plataforma internacional Aerowaves 2014 i rep el premi a Millor intèrpret i millor espectacle de sala 2013 atorgat per la PAD-Associació de Professionals de la Dansa Andalusà.

Des 2007 a 2011 participa com a intèrpret i coreògrafa en produccions de Guillermo Weickert. Ha rebut el premi escenaris de Sevilla 2009 com a millor intèrpret femenina de dansa.

La seva trajectòria està lligada a la investigació i al diàleg constant amb altres creadors, com la iniciada amb l'artista plàstica i visual Ro Sánchez, fruit d'aquesta trobada són les peces *I'ma bored* (2010), *Alégrame el día* (2012) i *Paisatge perfecte* (2012). Igualment col·labora amb coreògrafs com la ballarina i creadora francesa Emmanuelle Sants i el ballarí Álvaro Frutos.

Com a docent ha impartit cursos a El Centre Andalús de Dansa de Sevilla, Centre de les Arts Escèniques de Sevilla, Conservatori de Granada, Universitat de Sevilla, Escola professional de Dansa de Burgos, Universitat de Cadis, etc, i com a assistent coreogràfica i directora de moviment escènic ha treballat per al CDN (Centre Dramàtic Nacional) i la companyia Teresa Navarrete, entre d'altres.

Joan Palau Masana

El 1990 es gradua en dansa contemporània a l'Institut del Teatre de Barcelona; des de llavors ha treballat en diverses companyies de l'escena catalana, com el Ballet Contemporani de Barcelona, Lapsus Dansa, Angels Margarit / cia Mudances, Nats Nus, General Elèctrica d'Espectacles, Teatre Lliure... Actualment treballa amb Angels Margarit i amb Mons Dansa i Educació (Nats Nus).

És professor de dansa a diferents companyies de Barcelona, a l'Institut del Teatre, a l'ESMUC... També és professor de ioga i de qi gong.

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

